

WNIEBOWZIĘTA

Tygodnik Parafii pw. Wniebowzięcia NMP
w Polanicy – Zdroju

nr 09 (489) 12.03.2023 r.

**III NIEDZIELA
WIELKIEGO POSTU**

W numerze:

W sakramencie pojednania, Bóg otwiera swoje serce dla nas i gasi nasze pragnienia. Jezus oddał za nas swoje życie, abyśmy nie umarli z pragnienia.

Redakcja

Kącik biblijny

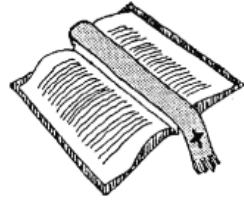
Oświadczenie Przewodniczącego KEP

Homilia Benedykta XVI na Wielki Post 2010

Ogłoszenia duszpasterskie

Intencje mszalne

Czytanie z Księgi Wyjścia Wj 17, 3-7

Synowie Izraela rozbili obóz w Refidim, a lud pragnął tam wody i dlatego szemrał przeciw Mojżeszowi i mówił: «Czy po to wyprowadziłeś nas z Egiptu, aby nas, nasze dzieci i nasze bydło wydać na śmierć z pragnienia?» Mojżesz wołał wtedy do Pana, mówiąc: «Co mam uczynić z tym ludem? Niewiele brakuje, a ukamienują mnie!» Pan odpowiedział Mojżeszowi: «Wyjdź przed lud, a weź z sobą kilku starszych Izraela. Weź w rękę laskę, którą uderzyłeś w Nil, i idź. Oto Ja stanę przed tobą na skale, na Horebie. Uderzysz w skałę, a wypłynie z niej woda, i lud zaspokoi swe pragnienie». Mojżesz uczynił tak na oczach starszyny izraelskiej. I nazwał to miejsce Massa i Meriba, ponieważ tutaj kłócili się Izraelici i Pana wystawiali na próbę, mówiąc: «Czy Pan jest rzeczywście wśród nas, czy też nie?»

Ps 95 (94)

Słyszac głos Pana, serc nie ztwardzajcie

Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu, *

wznośmy okrzyki ku chwale Opoki naszego zbawienia.

Stańmy przed obliczem Jego z uwielbieniem, *

z weselem śpiewajmy Mu pieśni.

Przyjdźcie, uwielbiajmy Go, padając na twarze, *
klękniemy przed Panem, który nas stworzył.

Albowiem On jest naszym Bo-

giem, *
a my ludem Jego pastwiska i owcami w Jego ręku.

Obyście dzisiaj usłyszeli głos Jego: †

«Niech nie twardnieją wasze serca jak w Meriba, *
jak na pustyni w dniu Massa, gdzie Mnie kusili wasi ojcowie, *
doświadczali Mnie, choć widzieli moje dzieła».

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Rzymian

Rz 5, 1-2. 5-8

Bracia: Dostąpiwszy usprawiedliwienia dzięki wierze, zachowajmy pokój z Bogiem przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa; dzięki Niemu uzyskaliśmy na podstawie wiary dostęp do tej łaski, w której trwamy, i chlubimy się nadzieją chwały Bożej. A nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany. Chrystus bowiem umarł za nas, jako za grzeszników, w oznaczonym czasie, gdy jeszcze byliśmy bezsilni. A nawet za człowieka sprawiedliwego podejmuje się ktoś umrzeć tylko z największą trudnością. Chociaż może jeszcze za człowieka życzliwego odważyłby się ktoś ponieść śmierć. Bóg zaś okazuje nam swoją miłość właśnie przez to, że Chrystus umarł za nas, gdy byliśmy jeszcze grzesznikami.

Chwała Tobie, Słowo Boże

*Panie, Ty jesteś prawdziwie Zbawicielem świata;
daj nam wody żywej, abyśmy nie pragnęli.*

Słowa Ewangelii według Świętego Jana J 4, 5-42

Jezus przybył do miasta samarytańskiego zwanego Sychar, w pobliżu pola, które dał Jakub synowi swemu, Józefowi. Było tam źródło Jakuba. Jezus zmęczony drogą siedział sobie przy źródle. Było to około szóstej godziny. Wówczas nadeszła kobieta z Samarii, aby zaczerpnąć wody. Jezus rzekł do niej: «Daj Mi pić!» Jego uczniowie bowiem udali się przedtem do miasta, by zakupić żywności. Na to rzekła do Niego Samarytanka: «Jakżeż Ty, będąc Żydem, prosisz mnie, Samarytankę, bym Ci dała się napić?» Żydzi bowiem i Samarytanie unikają się nawzajem. Jezus odpowiedział jej na to: «O, gdybyś znała dar Boży i wiedziała, kim jest Ten, kto ci mówi: „Daj Mi się napić”, to prosiłabyś Go, a dałby ci wody żywej». Powiedziała do Niego kobieta: «Panie, nie masz czerpaka, a studnia jest głęboka. Skądże więc weźmiesz wody żywej? Czy Ty jesteś większy od ojca naszego, Jakuba, który dał nam tę studnię, i on sam z niej pił, i jego synowie, i jego bydło?» W odpowiedzi na to rzekł do niej Jezus: «Každy, kto pije tę wodę, znów będzie pragnął. Kto zaś będzie pił wodę, którą Ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki, lecz woda, którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem tryskającym ku życiu wiecznemu». Rzekła do Niego kobieta: «Panie, daj mi tej wody, abym już nie pragnęła i nie przychodziła tu czer-

pać». A On jej odpowiedział: «Idź, zawołaj swego męża i wróć tutaj!» A kobieta odrzekła Mu na to: «Nie mam męża». Rzekł do niej Jezus: «Dobrze powiedziałaś: Nie mam męża. Miałaś bowiem pięciu mężów, a ten, którego masz teraz, nie jest twoim mężem. To powiedziałaś zgodnie z prawdą». Rzekła do Niego kobieta: «Panie, widzę, że jesteś prorokiem. Ojcowie nasi oddawali cześć Bogu na tej górze, a wy mówicie, że w Jerozolimie jest miejsce, gdzie należy czcić Boga». Odpowiedział jej Jezus: «Wierz Mi, kobieto, że nadchodzi godzina, kiedy ani na tej górze, ani w Jerozolimie nie będziecie czcili Ojca. Wy czcicie to, czego nie znacie, my czcimy to, co znamy, ponieważ zbawienie bierze początek od Żydów. Nadchodzi jednak godzina, nawet już jest, kiedy to prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w Duchu i prawdzie, a takich to czcicieli szuka Ojciec. Bóg jest duchem; trzeba więc, by czciciele Jego oddawali Mu cześć w Duchu i prawdzie». Rzekła do Niego kobieta: «Wiem, że przyjdzie Mesjasz, zwany Chrystusem. A kiedy On przyjdzie, objawi nam wszystko». Powiedział do niej Jezus: «Jestem nim Ja, który z tobą mówię». Na to przyszli Jego uczniowie i dziwili się, że rozmawiał z kobietą. Żaden jednak nie powiedział: «Czego od niej chcesz? – lub: Czemu z nią rozmawiasz?» Kobieta zaś zostawiła swój dzban i odeszła do miasta. I mówiła ludziom: «Pójdźcie, zobaczcie człowieka, który mi powiedział wszystko, co uczyniłam: Czyż On nie jest Mesjaszem?» Wyszli z miasta i szli do Niego. Tymczasem prosili Go uczniowie, mówiąc: «Rabbi, jedź!» On im rzekł: «Ja mam do jedzenia pokarm, o któ-

rym wy nie wiecie». Mówili więc uczniowie między sobą: «Czyż Mu kto przyniósł coś do zjedzenia?» Powiedział im Jezus: «Moim pokarmem jest wypełnić wolę Tego, który Mnie posłał, i wykonać Jego dzieło. Czyż nie mówicie: „Jeszcze cztery miesiące, a nadejdą żniwa?” Oto powiadam wam: Podnieście oczy i popatrzcie na pola, jak się bielą na żniwo. Żniwiarz otrzymuje już zapłatę i zbiera plon na życie wieczne, tak iż siewca cieszy się razem ze żniwiarzem. Tu bowiem okazuje się prawdziwym powiedzenie: Jeden siewca, a drugi zbiera. Ja was wysłałem, abyście żęli to, nad czym wy się nie natrudziliście. Inni się natrudzili, a wy w ich trud weszlście». Wielu Samarytan z owego miasta zaczęło w Niego wierzyć dzięki słowu kobiety świadczącej: «Powiedział mi wszystko, co uczyniłam». Kiedy więc Samarytanie przybyli do Niego, prosili Go, aby u nich został. Pozostał tam zatem dwa dni. I o wiele więcej ich uwierzyło dzięki Jego słowu, a do tej kobiety mówili: «Wierzymy już nie dzięki twemu opowiadaniu, usłyszeliśmy bowiem na własne uszy i wiemy, że On prawdziwie jest Zbawicielem świata».

Drodzy bracia i siostry, miejsce spotkania Jezusa z kobietą z Samarii zostaje określone najpierw jako źródło Jakuba, a w późniejszej narracji jako studnia. W tradycji Starego Testamentu studnia była ważnym miejscem spotkania. Właśnie przy studni sługa Abrahama spotyka Rebekę, która później stała się żoną Izaaka. Godzina została oznaczona południe. O tej właśnie godzinie Jezus podczas przesłuchania przed Piłatem sły-

szy wyrok skazujący Go na śmierć. Jezus, wyrażając swoje pragnienie i rozpoczynając dialog z kobietą, łamie wszelkie bariery etniczne i obyczajowe. Bóg nie został posłany do wybranych, ale do wszystkich, którzy w swojej wolności pragną przyjąć Jego miłość.

Jezus przy studni w samo południe jest spragniony miłości. Jest to symbolem tego, że Bóg pragnie zaspokoić nasze ludzkie potrzeby, z czego największą potrzebą jest potrzeba miłości. Pragnienie Boga i pragnienie człowieka spotykają się w całym blasku dnia. W swej wrażliwości na potrzeby ludzkie, Bóg pragnie stać się dla nas źródłem radości i szczęścia.

Człowiek wierzący, który pragnie Boga, musi mieć świadomość, że spotkanie Boga, całkowicie może zmienić Jego życie. W tym spotkaniu, człowiek wie, że jest kochany i to miłością bezgraniczną. Nasze życie owocuje wówczas radością, cierpliwością, miłością, pokojem, łagodnością i opanowaniem.

W czasie Wielkiego Postu za-pragniemy Boga, jak się pragnie wody w upalny dzień. Uwierzmy, że tylko On ma moc gasić nasze pragnienia.

Ks. Mateusz Matusiak

Oświadczenie Przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski w związku z publikacjami dotyczącymi Metropolity Krakowskiego Kard. Karola Wojtyły

Święty Jan Paweł II to jeden z najwybitniejszych papieży i największych Polaków. Jego papieskie przepowiadanie, apostołskie wizyty, a także wysiłki dyplomatyczne przyczyniły się do wzrostu duchowego milionów ludzi na całym świecie. Dla nich Papież Polak był i pozostaje moralnym punktem odniesienia, nauczycielem wiary, a także orędownikiem w niebie.

W tym świetle szokujące są próby zdyskredytowania jego osoby i dzieła, podejmowane pod pozorem troski o prawdę i dobro. Autorzy tych dyskredytujących głosów podjęli się oceny Karola Wojtyły w sposób stronniczy, często ahistoryczny, bez znajomości kontekstu, bezkrytycznie uznając tworzone przez Służby Bezpieczeństwa dokumenty za wiarygodne źródła. Nie wzięli przy tym pod uwagę istniejących raportów i opracowań, które rzetelnie ukazują jego słowa i czyny. Członkowie Rady Stałej Konferencji Episkopatu Polski już raz podkreślili (18 listopada 2022 roku), że medialny atak na kard. Karola Wojtyłę, a następnie Papieża Polaka i jego pontyfikat ma swoje głębsze przyczyny.

Chciałbym w tym miejscu wyrazić moje serdeczne podziękowanie tym wszystkim, którzy w ostatnim czasie bronią dziedzictwa i osoby św. Jana Pawła II, który m.in. przyczynił się do wyzwolenia Polski i innych

państw spod sowieckiego komunizmu.

To właśnie poczynając od decyzji Jana Pawła II, Kościół podjął zdecydowany wysiłek powołania struktur i opracowania jednoznacznych procedur, by zapewnić bezpieczeństwo dzieciom i młodzieży, należycie ukarać winnych przestępstw seksualnych, a przede wszystkim wspomóc osoby skrzywdzone. Wydając dokument *Sacramentorum sanctitatis tutela* dla całego Kościoła, który uznaje krzywdę wyrządzoną dziecku w sferze seksualnej za jedno z najcięższych przestępstw, Jan Paweł II zobowiązał wszystkie episkopaty świata do wprowadzenia szczegółowych norm postępowania w takich przypadkach. Była to decyzja ze wszech miar precedensowa i przełomowa.

Obrona świętości i wielkości Jana Pawła II nie oznacza, oczywiście, twierdzenia, że nie mógł on popełniać błędów. Bycie pastorem Kościoła w czasach podziału Europy na Zachód i blok sowiecki oznaczało konieczność mierzenia się z niełatwymi wyzwaniem. Trzeba też być świadomym tego, że w tamtym okresie obowiązywały, nie tylko w Polsce, inne niż dzisiaj prawa, inna była świadomość społeczna i zwyczajowe sposoby rozwiązywania problemów.

Wzywam zatem wszystkich ludzi dobrej woli, by nie niszczyć wspólnego dobra, a do takiego na-

leży niewątpliwie dziedzictwo Jana Pawła II. Polacy winni pamiętać o błogosławieństwie, jakie Opatrzność dała nam za sprawą tego Papieża.

Warszawa, 9 marca 2023 roku

✠ **Stanisław Gądecki**
Arcybiskup Metropolita
Poznański

Przewodniczący Konferencji
Episkopatu Polsk

Homilia Benedyktą XVI na Wielki Post 2010

Czcigodni Bracia w biskupstwie, drodzy bracia i siostry!

Tym poruszającym wezwaniem, wyjętym z Księgi Mądrości, liturgia otwiera celebrację eucharystyczną Środy Popielcowej. Są to słowa, które w pewien sposób otwierają całą drogę wielkopostną, kładąc u swego fundamentu wszechmoc miłości Boga, Jego absolutne panowanie nad wszelkim stworzeniem, które przekłada się na nieskończoną wolę przebaczenia, ożywianą stałą i powszechną wolą życia. W konsekwencji, przebaczać komuś jest równoznaczne z powiedzeniem: nie chcę twojej śmierci, ale abys żył; pragnę zawsze i tylko twojego dobra. Ta absolutna pewność umacniała Jezusa podczas czterdziestu dni spędzonych na pustyni Judei, po chrzcie otrzymanym z rąk Jana w Jordanie. Ten długi czas milczenia i postu był dla niego czasem całkowitego powierzenia się Ojcu i Jego zamysłowi miłości; był sam w sobie „chrztem”, to znaczy „zanurzeniem” w jego woli, a w tym sensie antycypacją Męki i Krzyża. Oddać się na pustynię i pozostawać tam przez długi czas, samotnie, oznaczało dobrowolnie wystawić się na ataki nieprzyjaciela, kusi-

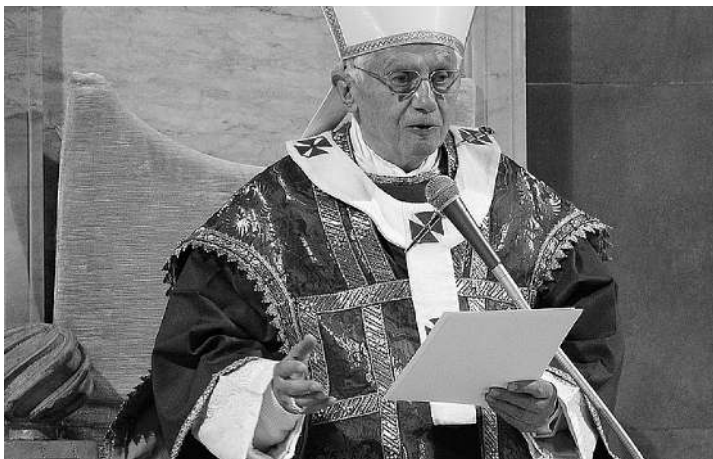
ciela, który spowodował upadek Adama i przez którego zazdrość śmierć weszła na świat. To znaczy rozpocząć z nim bitwę na otwartym polu, stawić mu czoła, nie posiadając innej broni, niż nieskończona ufność we wszechmocną miłość Ojca. Wystarczy mi Twoja miłość, moim pokarmem jest Twoja wola: to przekonanie mieszkające w umyśle i sercu Jezusa podczas jego „wielkiego postu”. Nie było to aktem dumy, pokazem siły mocarza, lecz wyborem pokory, spójnej z Wcieleniem i Chrztem w Jordanie, w tej samej linii posłuszeństwa miłosiernej miłości Ojca, który „tak umiłowiał świat, że dał swojego Jednorodzonego Syna”. To wszystko Pan Jezus zrobił dla nas, aby nas zbawiać i równocześnie, aby wskazać nam drogę, po której winniśmy iść za Nim. Zbawienie

jest darem, jest łaską Bożą, lecz aby osiągnęło skutek w moim życiu niezbędna jest moja zgoda, przyjęcie okazane przez fakty, czyli przez wolę życia jak Jezus, wolę chodzenia za Nim. Pójść za Jezusem przez wielkopostną pustynię – to warunek konieczny, aby uczestniczyć w wydarzeniu Jego Paschy, w Jego „exodusie”. Adam był wypędzony z ziemskiego raju – który jest symbolem wspólnoty z Bogiem; Teraz, aby wrócić do tej wspólnoty (komunii) a więc do życia wiecznego, trzeba przejść pustynię, próbę wiary. Nie sami, lecz z Jezusem! On – jak zwykle, nas poprzedził i już zwyciężył w walce przeciw złemu duchowi. Oto sens Wielkiego Postu, okresu liturgicznego, który co-rocennie nas zaprasza do odnowienia wyboru naśladowania Chrystusa na drodze pokory, aby uczestniczyć w Jego zwycięstwie nad grzechem i śmiercią. W tej perspektywie rozumie się również znak pokutny posypania popiołem głów tych, którzy z dobrą wolą rozpoczynają drogę wielkopostną. Jest to istotnie gest pokory, który oznacza, iż uznaję siebie tym kim jestem – stworzeniem kruchym, powstałym z prochu i powracającym do prochu, ale także stworzeniem uczynionym na obraz Boży i przeznaczonym dla Boga. Tak: proch, ale kochany, ukształtowany przez miłość, ożywiony przez życiodajne tchnienie, zdolny rozpoznać Jego głos i odpowiedzieć Mu. Stworzenie wolne, a więc zdolne także do nieposłuszeństwa, ulegające pokusie pychy i samowystarczalności. Oto grzech, choroba śmiertelna, która dosyć wcześniej pojawiła się i zatriuła błogosławioną ziemię, którą jest istota ludzka, stworzona na

obraz Świętego i Sprawiedliwego; człowiek stracił własną niewinność i teraz może wrócić – na nowo stać się sprawiedliwym, tylko dzięki sprawiedliwości Bożej, sprawiedliwości miłości, która – jak pisze święty Paweł – „objawiła się przez wiarę w Chrystusa” (Rz 3,22). Te słowa Apostoła stały się inspiracją dla mojego Orędzia, z jakim zwróciłem się do wszystkich wierzących z okazji Wielkiego Postu: refleksja na temat sprawiedliwości w świetle Pisma Świętego i z jej wypełnienie w Chrystusie. Również w czytaniach biblijnych ze Środy Popielcowej obecny jest temat sprawiedliwości. Przede wszystkim czytanie z proroka Joela i Psalm responsoryjny – Miserere – tworzą dwugłos pokutny. Podkreśla on to, że u podstaw każdej niesprawiedliwości materialnej i społecznej jest to, co Biblia nazywa „nieprawością”, to znaczy grzech. Polega on przede wszystkim na nieposłuszeństwie Bogu, czyli na braku miłości. Psalmista wyznaje: „Uznaję bowiem moją nieprawość, a grzech mój jest zawsze przede mną. Tylko przeciw Tobie zgrzeszyłem i uczyniłem, co złe jest przed Tobą, tak że się okazujesz sprawiedliwym w swym wyroku i prawym w swoim osądzie” (Ps 50,5-6). Pierwszym aktem sprawiedliwości jest więc uznanie własnej nieprawości oraz, że jest ona zakorzeniona w „sercu”, w samym centrum osoby ludzkiej. „Posty”, „płacz”, „lamentacje” (zob. J1 2,12) i każdy wyraz praktyk pokutnych posiadają wartość w oczach Boga tylko wtedy, gdy są znakiem serca szczerze skruszonego. Również fragment Ewangelii, który pochodzi z „ka-

zania na górze” kładzie akcent na praktykę „sprawiedliwości” – jałmużna, modlitwa, post – nie powinny być czynione na pokaz przed ludźmi, lecz wyłącznie przed oczami Boga, który „widzi w ukryciu” (Mt 6,1-6.16-18). Prawdziwa „zapłata” nie jest podziw innych, lecz przyjaźń z Bogiem i łaska, która z niej wypływa, łaska, która daje pokój i siłę, aby czynić dobro, aby kochać także tych, którzy nie zasługują na to, przebaczać tym, którzy nas obrazili.

Drugie czytanie to apel św. Pawła, aby pozwolić pojednać się z Bogiem (zob. 2Kor 5,20). Zawiera ono jeden z najbardziej wymownych paradoksów pawłowych, który sprowadza całą refleksję na temat sprawiedliwości do misterium Chrystusa: „On to dla nas grzechem uczynił Tego, który nie znał grzechu, abyśmy się stali w Nim sprawiedliwością Bożą” (2Kor 5,21). W sercu Chrystusa, to znaczy w centrum jego Osoby bosko – ludzkiej, rozegrał się cały dramat wolności. Bóg wyniósł do ekstremalnych konsekwencji własny plan zbawienia, pozostając wierny swojej miłości nawet kosztem oddania Syna Jednorodzonego na śmierć i to na śmierć krzyżową. Tak jak napisałem w przesłaniu na Wielki Post, „tutaj zawiera się sprawiedliwość boża, głęboko odmienna od ludzkiej. Dzięki działaniu Chrystusa możemy dostąpić sprawiedli-

ści, jaką jest sprawiedliwość miłości (por. Rz 13, 8-10)”.

Drodzy bracia i siostry, również w naszych czasach ludzkość potrzebuje mieć nadzieję w świat bardziej sprawiedliwy, wierzyć, że jest to możliwe, nawet pomimo zawodów, jakie są wynikiem codziennego doświadczenia. Rozpoczynając ten Wielki Post, nową drogę odnowy duchowej, Kościół wskazuje osobiste i wspólnotowe nawrócenie jako jedyną drogę, które nie jest iluzoryczna, aby kształtować społeczeństwa bardziej sprawiedliwe, gdzie wszyscy mogą posiadać to co jest im konieczne, aby prowadzić życie godne człowieka (zob. Orędzie). Wyznamy więc szczerze nasze grzechy, nawróćmy się do Boga całym sercem i pozwólmy pojednać się z Nim. W taki sposób z łaską Chrystusa oraz niebieskim wstawiennictwem Najświętszej Matki, będziemy dawać w całej pełni pokory świadectwo sprawiedliwości, która jest darem Boga i pomagać wspólnocie ludzkiej postępować według miłości w prawdzie.

Benedykt XVI

PIELGRZYMKA

XIX PIELGRZYMKA **MATURZYSTÓW** DIECEZJI ŚWIDNICKIEJ NA JASNĄ GÓRĘ

Godz. 11:00 - Eucharystia w Kaplicy Cudownego Obrazu
bp Marek Mendyk

Godz. 13:30 - konferencja w Auli Ojca Kordeckiego
ks. Rafał Głowczyński SDS - „ksiądz z osiedla”

Godz. 14:30 - Droga Krzyżowa na wałach Jasnogórskich

17 marca 2023

**Nie może
CIEBIE
zabraknąć!**

BISKUP ŚWIDNICKI

58-100 Świdnica, pl. św. Jana Pawła II nr 1
tel. 74 856 44 00 • kuria@diecezja.swidnica.pl

Świdnica, dnia 20 lutego 2023 r.
L.dz. 106/2023

Zaproszenie na XIX Pielgrzymkę Maturzystów Diecezji Świdnickiej na Jasną Górę 17 marca 2023 r.

Drodzy Maturzyści,

Od początku istnienia naszej Diecezji tradycją jest pielgrzymowanie młodzieży maturalnej na Jasną Górę. Młodzi ludzie licznie przybywali do domu Matki, by w tym świętym miejscu zawierzać Jej swoje wybory życiowe. Także i w tym roku pragniemy powierzyć się naszej Orędownicze i prosić Boga o potrzebne łaski.

Zapraszam Was, Droga Młodzieży, na Pielgrzymkę Maturzystów na Jasną Górę, która odbędzie się w tym roku w **piątek 17 marca**. Wspólnie podziękujemy Panu Bogu za łaskę wiary oraz doświadczymy wspólnoty Młodego Kościoła. Razem będziemy prosić Boga, za przyczyną Matki Bożej Częstochowskiej, o światło Ducha Świętego na czas egzaminów maturalnych, o mądry wybór drogi życiowej. Zapraszam Was wraz ze swoimi duszpasterzami, dyrektorami, katechetami, nauczycielami i rodzicami.

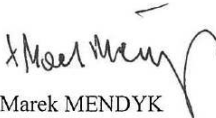
Najważniejszym punktem naszego pielgrzymowania będzie Eucharystia o **godz. 11.00**, podczas której w kaplicy Cudownego Obrazu podziękujemy Panu Bogu za lata nauki szkolnej i będziemy prosić o potrzebne dla Was łaski. Wspólnie wysłuchamy konferencji oraz przeżyjemy Drogę Krzyżową na Jasnogórskich Wałach. Zachęcam Was także, by dobrze przygotować się do tego wspólnego świętowania poprzez przystąpienie do sakramentu pokuty i pojednania, dzięki któremu będziecie mogli w pełni uczestniczyć w Eucharystii przez przyjęcie Komunii świętej.

Na Jasnej Górze, która jest duchową stolicą Polski, podziękujemy Panu Bogu za łaskę wiary, za wasze rodziny, rówieśników, środowiska parafialne i szkolne. Zawierzę wraz z Wami Matce Bożej zbliżające się wybory życiowe i czas egzaminów maturalnych.

Zapewniam Was o modlitwie w tym ważnym czasie ostatniego roku nauki. Zapraszam Was na Jasną Górę, abyśmy razem wpatrywali się w oblicze Matki Bożej i odkrywali co w życiu jest najwyższą wartością.

W oczekiwaniu na spotkanie i wspólne pielgrzymowanie oraz na czas nauki z serca Wam błogosławię.

† Marek MENDYK
BISKUP ŚWIDNICKI

FATIMSKIE POGOTOWIE MODLITEWNE

508 626 085

sanktuarium@polanicasercanie.pl

Ogłoszenia duszpasterskie

12 marca 2023 roku
III niedziela Wielkiego Postu

1. Zachęcamy do udziału w nabożeństwach wielkopostnych. W **piątki** odprawiamy Drogi Krzyżowe, po których jest udzielana Komunia Święta: dla dorosłych o g. 9.00 i 17.30 oraz dla dzieci o g. 16.00. W **niedzielę** Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym o g. 16.00.
2. Dodatkowo w **piątek** po Drodze Krzyżowej o g. 17.30 katechezy dla dorosłych, dotyczące prawd naszej wiary. Serdecznie zapraszamy.
3. W ramach przygotowania do Uroczystości św. Józefa, zapraszamy do udziału w nowennie ku Jego czci, która odmawiamy **codziennie** do **niedzieli** włącznie przed Mszą św. wieczorną.
4. Nabożeństwa w tym tygodniu: we **wtorek** do św. Siostry Faustyny i św. Jana Pawła II; w **środe** nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy; w **piątek** koronka do Miłosierdzia Bożego – g. 16.30.
5. Zachęcamy do lektury prasy katolickiej.
6. **Kancelaria** parafialna czynna w **środe** od g. 18.00 do g. 18.30 oraz w **sobotę** od g. 15.00 do g. 16.00.

Intencje Mszałne 13.03– 19.03.2023 r.

PONIEDZIAŁEK 13.03.2023 r.

godz. 07:00 – + mąż Lesław SZYMCZAK

godz. 17:00 – W intencji Koła Radia Maryja – o Boże błogosławieństwo oraz o szczęśliwy rozwój wszystkich dzieł „Radia Maryja” i „Telewizji TRWAM”

WTOREK 14.03.2023

godz. 07:00 – + ks. Antoni KOPACZ we wspomnienie urodzin za życia

godz. 17:00 – O zdrowie, Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla Krystyny ŚWIERCZEK z okazji imienin

ŚRODA 15.03.2023

godz. 07:00 – + ks. Antoni KOPACZ

godz. 17:00 – O Boże błogosławieństwo, potrzebne łaski, opiekę Matki Bożej i dary Ducha Świętego dla Haliny z okazji urodzin

CZWARTEK 16.03.2023

godz. 07:00 – ++ Mirosław KOZIEŁ i Jan KLIMASZEWSKI

godz. 17:00 – Dziękczynna za kanonizację Jana Pawła II, za papieża Franciszka, o rychłą kanonizację Prymasa Tysiąclecia

PIĄTEK 17.03.2023

godz. 07:00 – + Irena WYSOCKI (od uczestników pogrzebu)

godz. 17:00 – Dziękczynna za dzieła powstałe w naszej parafii dzięki wstawiennictwu św. Jana Pawła II: w intencji Regionalnej Szkoły Turystycznej i Specjalistycznego Centrum Medycznego

SOBOTA 18.03.2023

godz. 07:00 – ++ mama Rozalia w 49 rocznicę śmierci i tato Jan, ++ teściowie Zofia i Kazimierz, ++ z obu stron

godz. 17:00 – O Boże błogosławieństwo dla rodzin naszej parafii i posługujących kapłanów (intencja od Rodzin Ruchu Szentsztackiego)

IV NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU 19.03.2023

godz. 07:00 – + mąż Józef z okazji imienin

godz. 08:30 – O Boże błogosławieństwo, potrzebne łaski, zdrowie, opiekę Matki Najświętszej i św. Józefa dla członków Modlitewnej Grupy Św. Józefa, s. Rufiny, s. Teresilli i Sióstr Józefitek z polanickiego zgromadzenia

godz. 10:00 – + Jan SADKÓ w rocznicę śmierci

godz. 11:30 – + Jan BARANSKI w 2 rocznicę śmierci

godz. 17:00 – + Adolf ZARZYCKI w 30 rocznicę śmierci, + Beata WOJEWÓDZKA

Parafia pw. Wniebowzięcia NMP

ul. Kamienna 8, 57-320 Polanica-Zdrój

tel.748681385, www.parafiapolanica.pl